

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ»

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференц-зв'язку)**

12–13 травня 2016 року
м. Тернопіль

У двох томах
ТОМ 1

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2016

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай

Актуальні питання якості медичної освіти (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XIII Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 12–13 трав. 2016 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т ім. І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2016. – Т. 1. – 348 с.

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ВИВЧЕННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Т. В. Чабан, О. С. Совірда, О. А. Герасименко, Б. М. Пясецький, О. О. Буйко, Н. В. Верба

Одеський національний медичний університет

Сьогодні, коли вища медична школа перебудовує навчальний процес відповідно до сучасних вимог, великого значення набуває самостійна робота студентів (СРС), яка здійснюється на основі новітніх методів і засобів навчання.

СРС передбачає, насамперед, індивідуальну роботу студентів відповідно до програми навчання.

Особливістю такого виду навчання студентів є те, що студенти працюють без посереднього втручання, але під керівництвом викладача.

При організації СРС викладач створює такі умови, при яких студент розуміє, які саме знання і для чого йому потрібні, але й як їх можна набути, обираючи найпряміший і найефективніший шлях до реалізації поставленої мети. Слід підкреслити, що самостійна робота студентів передбачає максимальну їх активність у різних аспектах: організації розумової праці, пошуку інформації та ін.

Для використання СРС студентами V курсу у складі навчальної програми з дисципліни «Інфекційні хвороби» на V курсі для СРС відводиться 100 годин.

Викладачами кафедри інфекційних хвороб ОНМедУ з метою скерування роботи студентів розроблений «Зошит з СРС», у якому представлений перелік тем, що підлягають самостійному вивченню, питання для самоконтролю, ситуаційні задачі. Такий «Зошит», на наш погляд, дозволяє студентам закріпити та поглибити отримані знання і навички, полегшує пошук і набуття нових знань, в т.ч. й із використанням комп'ютерних технологій і тих, що потребують нестандартних рішень, а також виконання учбових завдань, підготовку до практичних занять і екзаменів. А допомога викладача в організації та в ході самостійної роботи заохочує студентів якісно її виконувати.

Як показує досвід, студенти із великим інтересом вирішують поставлені задачі. На наш погляд, найбільший ефект від СРС можна отримати лише тоді, коли вона організується і реалізується в учбово-методичному процесі як

система, яка наскрізь проходить через різні кафедри, що забезпечує ефективне осмислене використання студентами знань, набутих при вивченні інших дисциплін.

У ході вирішення вони глибше пізнають сутність предмета, вивчають літературу, шукають оптимальні способи вирішення. Таким чином, контроль стає не лише адміністративною, але й саме повноправною дидактичною умовою, що позитивно впливає на ефективність самостійної роботи у цілому.

При створенні методичного забезпечення для якісного проведення СРС ми керувалися тим, що сучасний лікар повинен володіти фундаментальними знаннями, професійними навичками і вміннями, досвідом творчої і дослідницької діяльності. Знання, що не підкріплені самостійною діяльністю, не можуть бути надбанням студента.

Особливістю інфекційних хвороб на сучасному етапі є поява «старих», забутих і зустріч з новими захворюваннями. До того ж, практичні лікарі сьогодні в умовах розвитку різних видів туризму та міграцій населення зустрічаються з різними тропічними хворобами, тому значною допомогою при проведенні СРС на кафедрі інфекційних хвороб є підбірка наукових фільмів, що стосуються питань клініки, діагностики, лікування та профілактики таких хвороб, що дозволяє всебічно орієнтувати студентів у контексті дисципліни.

Література

1. Вища освіта України і Болонський процес: навчальний посібник / за ред. В.Г. Кременя. – Тернопіль: Навчальна книга Богдан, 2004. – 384 с.

2. Дерезюк А.В. Деякі аспекти сучасної педагогіки медичної освіти / А.В. Дерезюк. – Медична освіта. – 2015. – № 3. – С. 26-28.

3. Педагогіка. Учебник для ВУЗов. СПб.: Издательство «Питер». – 2000. – 304 с. Серия «Учебник Нового Века».

ФОРМУВАННЯ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

Т. В. Чабан, О. С. Совірда, О. А. Герасименко, Б. М. Пясецький, О. О. Буйко, Н. В. Верба

Одеський національний медичний університет

Протягом всієї історії вищої школи провідною організаційною формою і методом навчання студентів є лекція. У більшості випадків лекція є традиційним методом навчання, що забезпечує функцію трансляції знань. Лекційна форма навчання потребує високого рівня педагогічної компетентності, майстерності і ораторського мистецтва. При цьому, студенти виступають у якості об'єкта навчання, а лектор являється основною діючою фігурою, студентам відводиться роль пасивних слухачів. Перевагою при такому методі є можливість передачі великої кількості учбового матеріалу за обмежений час. Суттєвий недолік – низький рівень засвоєння студентами викладеної інформації.

Останнім часом в науково-методичній літературі значна увага приділяється новим інноваційним формам проведення лекцій, що використовують інструменти інтерак-

тивного навчання. Для таких лекцій наявність зворотного зв'язку передбачається насамперед. Інтерактивні лекції дозволяють викладачу сконцентрувати увагу студентів на аудиторній діяльності, експериментувати різними навчальними технологіями. Студенти отримують можливість обговорити і закріпити у пам'яті отриману інформацію, уточнити неясні моменти.

У ході лекції можна використовувати різні способи для залучення студентів у процес навчання, наприклад «мозковий штурм», обговорення, опитування. При такому підході до викладення лектор виступає не як єдине джерело інформації, а як помічник у добуванні і осмислюванні учбового матеріалу.

Викладачі нашої кафедри на початку проблемної лекції пропонують студентам протягом 5–7 хвилин пробно